

Han kan Estlands Djingis Khan

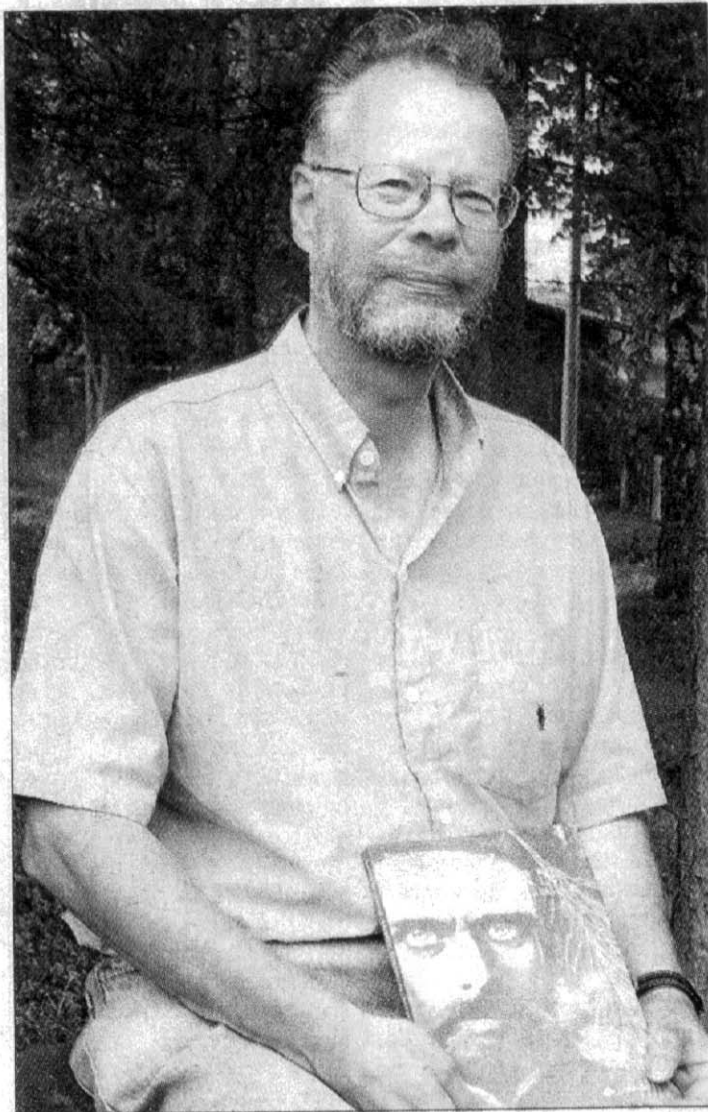
Ronny Rönqvists intresse för Asien väcktes redan när han gick på högstadiet på sextiotalet och fattade tycke för den japanska kulturen. Intresset för Japan har inte svalnat under de år som gått. Rönqvist är numera ordförande för föreningen Finland Nihon Bunka Tomo no Kai eller den japanska kulturens vänner i Finland.

Hans intresse för Kina blev aldrig större än att han bekantade sig med det som landets kultur har gemensamt med den japanska. Mongoliet däremot blev av en händelse en hjärtesak för Rönqvist som i dag även är styrelsemedlem i Samfundet Finland-Mongoliet.

– Mongoliet gav ett sympatiskt intryck. Det var exotiskt och annorlunda och människorna var vänliga.

DESSA INTRYCK fick Rönqvist då han besökte Mongoliet första gången år 1988. Anledningen till besöket var professionell. Rönqvist arbetade för Finnair där han skötte luftfartspolitik och internationella relationer. När Finnair hade för avsikt att börja flyga på Peking konstaterade man att den kortaste vägen från Finland går över Mongoliet. Men över Mongoliet fanns inga officiella flygrutter. Därför skickade Finnair en fyramannadelegation, i vilken Rönqvist ingick, till huvudstaden Ulaanbaatar för att underhandla om överflygningsrätt.

– Det här var nytt för mongolerna också och det tog ett tag

Ronny Rönqvists intresse för Asien resulterade i en bok om baron Roman von Ungern-Sternberg. Boken har Rönqvist delvis skrivit på Storholmen i Ekenäs.

FOTO: KRISTOFFER NÖJD

innan besluten fattades. Efter detta första besök började jag samla material om landet.

Det material Rönqvist kom över gav i det stora hela endast en fragmentarisk bild av Mongoliet och landets närhistoria. Men Rönqvist stötte

här och där på namnet von Ungern med sin kavalleridivi-

gern-Sternberg och fick veta mer om mannen bakom namnet i Ferdinand Ossendowskis bok "Odjur, människor och gudar". Rönqvist blev väldigt intresserad av baron von Ungern-Sternberg, även kallad "blodiga baronen" eller "den galna baronen", den sista vita generalen som enligt Rönqvist trots öknamnet inte var någon galning.

– Det ryska inbördeskriget var en hård tid. Man stred i extrema förhållanden och såg en fiende i varje främling. Det krävdes drastiska medel för att hålla ihop divisionen när orken bland soldaterna började tryta. Galet var i så fall det att baron Ungern trodde sig kunna slå bolsjevikerna och återinsätta monarkin. Men å andra sidan var det det han levde för.

BARON UNGERN växte upp i en tysk-baltisk miljö i Estland, i en omgivning där man enligt Rönqvist kan dra flera paralleller till Svenskfinland.

– Tyskbalterna hade mycket gemensamt med finlandssvenskarna. De var godsägare, oftast något av överklass och umgicks i små kretsar som vi i vår ankdam, men fick till slut se det tyska språket förlora sin ställning helt och hållet.

Baron Ungern tjänstgjorde förtjänstfullt som kosackofficer i första världskriget innan han, efter marsrevolutionen 1917, började arbeta mot bolsjevikregimen och för monarkins återinförande i Ryssland. Detta slutade med att baron

Ulaanbaatar. Han härskade med andra ord över Mongoliet i början av år 1921.

FÖR UNGEFÄR sju år sedan tog Rönqvists forskning om baron Ungern fart på allvar.

– Det började med att jag skrev en artikel om honom till tidskriften Nya Argus. Jag höll även ett par föredrag om mannen. Sedan fortsatte jag samla material för att få reda på så mycket som möjligt.

När materialet var ihopsamlat började Rönqvist skriva, främst hemma i Esbo men även på sommarstället på Storholmen i Dragsviksfjärden i Ekenäs. I maj detta år kunde Rönqvist sedan presentera boken Baron Ungern, Mongoliets härskare, nyutgiven på förlaget Litorale. Boken är även rikt illustrerad med samtida fotografier.

NÅGRA HÖGA förväntningar gällande bokens framgång har författaren inte trots att intresset för Roman von Ungern-Sternberg är stort bland annat i Ryssland och att tyskbalternas öde fascinerar många estländare.

– Jag vill gärna väcka ett intresse för Mongoliet och dess sympatiska folk. Framtiden får utvisa vilken betydelse boken får och om det eventuellt blir aktuellt att trycka den på finska.

KRISTOFFER NÖJD